

תת"ע 5965/06/14 - מדינת ישראל נגד ספוזניקוב מילנה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 5965-06-14 מדינת ישראל נ' ספוזניקוב מילנה
בפני כב' השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ספוזניקוב מילנה

הנאשמת

הכרעת דין

כנגד הנאשמת נרשמה, ביום 16.6.14, הודעת תשלום קנס בגין אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים חציה בבטחה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 67(א) לתקנות התעבורה.

הנאשמת כפרה באישום המיוחס לה וטענה כי לא היו כלל הולכי רגל על מעבר החציה וכן, כי המעבר אינו מסומן בבירור.

מטעם המאשימה, העידה רס"ר ארביל שרעבי, עורכת הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1, לרבות סקיצה שנערכה במעמד רישום הדו"ח.

מטעם ההגנה, העידה הנאשמת והוגשו שתי תמונות של המקום, שסומנו נ/1-נ/2.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 16.6.14, בסמוך לשעה 12:01, נהגה הנאשמת ברכב ברמת גן, בדרך אבא הלל, מכיוון מערב לכיוון מזרח ובהגיעה בסמוך לבית מספר 120, כאשר בכיוון נסיעתה מעבר חציה המסומן על גבי הכביש, נצפתה על ידי עדת התביעה כאשר אינה מאפשרת לשני נערים, שחצו אותה עת במעבר החציה האמור, מכיוון צפון לכיוון דרום ומשמאל לימין כיוון נסיעת הנאשמת, להשלים חצייתם, המשיכה בנסיעה וגרמה להם לחזור לאחור, אל אי התנועה.

העדה ציינה כי מתוך 10 פסים של מעבר החצייה, 6 היו מסומנים היטב ו-4 מחוקים וכן, ציינה כי במקום מוצב תמרור 306, המעיד על קיומו של מעבר החציה.

העדה הורתה לנאשמת לעצור את הרכב ורשמה מפיה את הדברים הבאים: "אני ממחרת לעבודה. מעבר החצייה

עמוד 1

על פי גרסת הנאשמת, היא נהגה כאמור, אך הבחינה רק בפסים המחוקים של מעבר החצייה ולא בפסים שאינם מחוקים. לדבריה, היא עוברת במקום פעמיים בשבוע ובכל פעם המקום "לא ברור לה". הנאשמת הודתה כי הבחינה בהולכי הרגל יורדים לכביש, אך כיוון שבישראל חוצים בכל מקום, לדבריה, גם לא במעבר חצייה, האטה מהירותה אך לא עצרה את הרכב והבחינה בהולכי הרגל נסוגים לאחור. לדברי הנאשמת, לא הבחינה בתמרור המוצב במקום.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשמת עברה את העבירה המיוחסת לה בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. אין למעשה כל מחלוקת עובדתית בין הצדדים, שכן הנאשמת מודה כי יש במקום מעבר חציה, אך טוענת כי הסימון מחוק באופן חלקי וכן מודה כי היו הולכי רגל שהחלו בחציה ונאלצו לסגת לאחור, כיוון שהמשיכה בנסיעה.
2. הנאשמת לא ידעה להסביר כיצד לא הבחינה בחלק המסומן של מעבר החציה, כפי שניתן לראות בבירור ב-1/נ-1 ו-2/נ, וכן, לא ידעה להסביר כיצד לא הבחינה בתמרור מוצב בכיוון נסיעתה, כל זאת בשים לב לכך שעל פי גרסתה, היא מכירה היטב את המקום ועוברת בו כפעמיים בשבוע.
3. יתרה מזו, גם אם לא היה במקום מעבר חציה, הרי משהבחינה הנאשמת בהולכי רגל חוצים את הכביש, היה עליה לנקוט במשנה זהירות, לעצור רכבה ולאפשר להם לחצות בבטחה. בנסיבות המקרה, ניתן היה לייחס לנאשמת עבירות נוספות, כגון, נהיגה בחוסר זהירות, בניגוד לתקנה 21(ג) לתקנות התעבורה.

לאור כל האמור לעיל, הנני קובעת כאמור, כי הנאשמת עברה עבירה כמיוחס לה בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ט"ז חשוון תשע"ה, 09 נובמבר 2014, במעמד הצדדים